

gångs-balken, att den, som vittne påkallat, skall betala dess resekostnad och taring, bör äfven tillämpas i brottmål, som af allmän åklagare åtalas, hvadan den, som allmän åklagare å tienstens vägnar åberopat till vittne i dylikt mål och som af sådan anledning inställt sig vid domstol, skall, derest vittnet det äskar, vid samma rättegångstillfälle tilläggas ersättning af allmänna medel för dess resekostnad och uppehälle med högst en Riksdaler för hvarje dag, som i och för resan och vistandet vid domstolen erfordras, samt skjutsersättning för en häst fram och åter; hvilken ersättning skall till vittnet uppå dess anmälan, med företeende af första domstols beslut, utbetalas å landet af kronofogden i det fögderi, der målet varit handlagdt, och i städerna utom Stockholm af Magistraten, samt i Stockholm af Statskontoret.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1870.

P. O. Hörnfeldt.

N:o III.

Af Herr J. Bergström: Om befrielse för Westerbergslagen, Skinnskattebergs och Norbergs bergslager från skyldighet att erlægga tackjernstionde.

Under sistförflutna riksdag aflät Kongl. Maj:t nådig Proposition om upphörande af tackjernstionde inom rikets alla bergslager emot vissa vilkor; denna nådiga Proposition godkändes icke utaf Riksdagen, af skäl att

Bih. till Riksd. Prot. 1870. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 10 Häft. 3

den föreslagna förändringen i beskattningen ansågs blifva i väsendtlig mån mera betungande än den nuvarande.

Genom Kongl. Maj:ts Bref af den 26 Mars 1608 skulle grundskatterna, nemligen jordeboksräntan, upphöra inom bergslag, emot det att bergslagen skulle åtaga sig utgöra tackjernstionde, hvarefter tackjernstionde påfördes, utan att, hvad Westerbergslagen i Kopparbergs län samt Skinnskattebergs och Norbergs bergslag i Westmanland vidkommer, dessa bergslager icke varit befriade från sina grundräntor, utan fortfarande ännu utgöra både jordeboksränta och ordinarie rotering.

Då tackjernstillverkningen numera är ytterst ogynnsam, verkar tackjernstiondeskatten mycket hämmande på denna handtering; och då Rikets Ständer redan borttagit hammarskatten och qvarnräntan i allmänhet samt tackjernstionde utom bergslag, bör tiden nu vara inne att befria tillverkningen från tionde äfven inom bergslag emot erläggande af bevillning.

Om de bergslager, som icke äro underkastade ordinarie rotering, således hafva någon förmån för utgörande af tackjernstionde, åtnjuta likväl Westerbergslagen samt Skinnskattebergs och Norbergs bergslag icke någon sådan, emedan de äro underkastade både ränta och rotering, hvadan jag icke tvekar att vördsamt föreslå,

det Riksdagen må besluta, att tackjernstionde från Westerbergslagen i Kopparbergs län samt Skinnskattebergs och Norbergs bergslag i Westmanland måtte från och med 1872 upphöra; och att öfriga bergslager måtte åtnjuta samma förmån emot åtagande af ordinarie rotering.

Om remiss till Stats-Ütskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

J. Bergström.